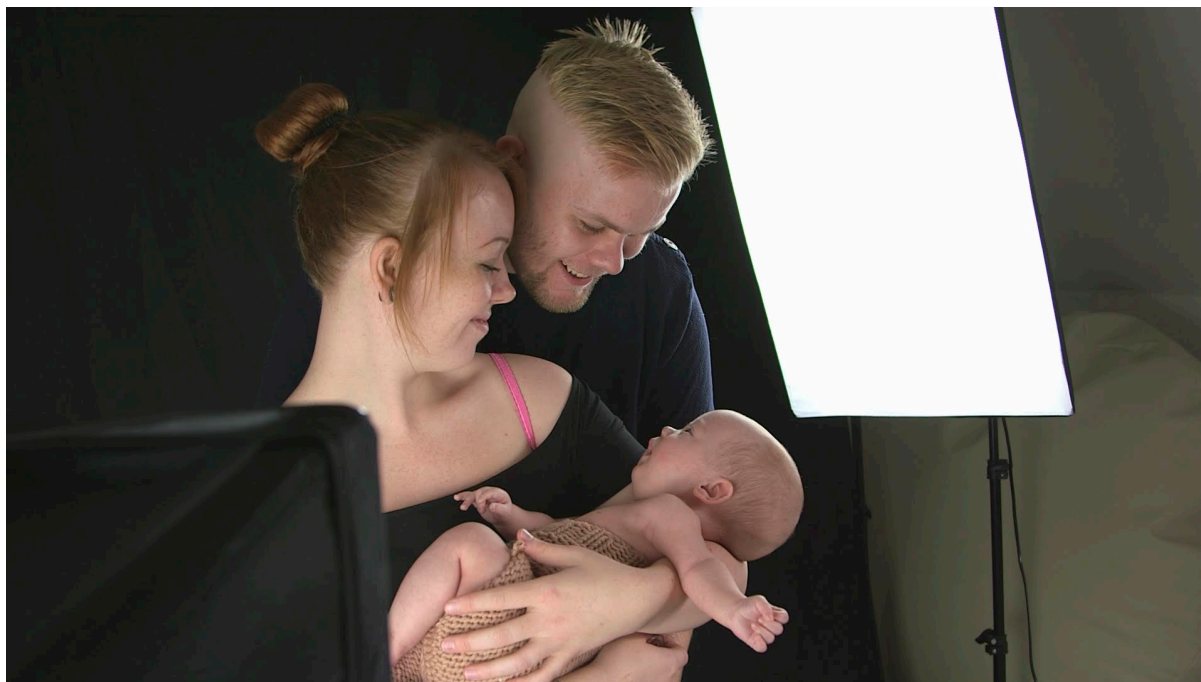

PRESSEMATERIALE:

”RIGTIG VOKSEN”

- En dokumentarfilm af Anders Gustafsson

Verdenspremiere på CPH:DOX torsdag den 16. Marts kl. 20.30 i Grand Teatret 3. Paneldebat med eksperter: Får unge par som Xenia og Mathias tilbudt den rigtige hjælp?

Andre visninger på CPH:DOX: 19. Marts kl. 19.15, Cinemateket plus Q and A

Engelsk titel: Life as a grown-up

TV-premiere: TV2 torsdag den 23. Marts kl. 20.00.

Trailer: først tilgængelig 8. marts

Presseansvarlig: Line Bilenberg, line.bilenberg@gmail.com - +45 20710494.

Pressemateriale: <http://www.madeincopenhagen.dk/da/press>

Længde: 90 min.

INDHOLD

Side 2:	Introduktion
Side 3:	Synopsis
Side 3:	Om Xenia og Mathias familie
Side 4:	Instruktørens tanker af Anders Gustafsson
Side 5:	Synopsis på LILLE VOKSEN - forløberen for RIGTIG VOKSEN
Side 6:	Fakta-ark
Side 9:	Korte biografier
Side 9:	Om made in copenhagen
Side 9:	Produceret med støtte af

INTRODUKTION

Hvordan bryder man den sociale arv?

Det spørgsmål er nødvendigt at blive ved med at stille, selvom Danmark har et af de bedste velfærdssystemer i verden. Hvis man kigger på statistikkerne, så at det tydeligt, at det stadig er alt for få, der rent faktisk lykkedes med at blive mønsterbrydere.

Xenia og Mathias er et godt eksempel på et ungt par, der har de bedste intentioner om at gøre det bedre end deres forældre gjorde det. De er begge vokset op med omsorgssvigt i familier, hvor stoffer og alkohol har fyldt en hel del.

Xenia mødte danskerne første gang, da Anders Gustafsson, i 2008, lavede sin film LILLE VOKSEN, der handler om den omsorgssvigtede 14-årige Xenia, der bor i Ishøj sammen med sin mor og tre søskende. Xenia forsøger at få et liv som en "normal" teenager, men derhjemme skal hun tage sig af sine tre mindre søskende og være *lille voksen*.

I efterfølgeren RIGTIG VOKSEN møder vi hende igen – hun skal nu selv være mor i en alder af 23 år og planen er, at hun og kæresten Mathias skal leve det "gode og fornuftige liv", som de selv kalder det. De skal ikke være på kontanthjælp og deres søn skal have en god barndom. Alligevel føler de, at de bliver mødt med fordomme fra myndighedernes side. De mange møder med forskellige instanser og den konstante tilbudsregn om hjælp, opfatter de som mistillid til deres evner som forældre, og det betyder at de selv mister tilliden til alle dem, der forsøger at hjælpe.

Xenia og Mathias kan godt selv. Også selvom det til tider kniber med at få ryddet op, gjort rent og fordelt opgaverne i hjemmet. Som så mange andre nybagte forældre har de masser af udfordringer, men selvom de for eksempel godt kunne bruge hjælp til eksempelvis rengøring, har de besluttet sig for ikke at tage imod kommunens udstrakte hånd.

De eksperter, der har set filmen, mener den er et godt eksempel på, hvordan myndigheder og borgere går helt skævt af hinanden, fordi den fundamentale tillid mangler fra begge sider. Og filmens eksempel er langt fra enestående. Derfor rejser den også et vigtigt spørgsmål: Får unge som Xenia og Mathias overhovedet tilbudt den *rigtige* hjælp til at bryde den sociale arv for deres lille søn, Linus?

SYNOPSIS

Xenia og Mathias er begge 23 år. De er kærestere og bor i Bagsværd og nu skal de være forældre. De glæder sig, men hurtigt trænger hverdagen sig på.

Både Xenia og Mathias er vokset op i dysfunktionelle familier med omsorgssvigt. Ingen af dem har selv fået lov til at være børn, så hvordan vil de klare at tage vare på deres eget lille barn? De er begge bevidste om, at ville gøre det helt anderledes end deres egne forældre, men kæmper mod alt det, de har med i bagagen.

Da Xenia uventet føder en meget lille dreng i 6. måned bliver det hele sat yderligere på spidsen. For oven i hospitalsindlæggelse og et meget lille barn i kuvøse, så holder de social myndigheder øje med det unge par, som forsøger at gøre alt det rigtige.

Egentlig ønsker Xenia og Mathias bare normalitet og harmoni, men hverdagen udvikler sig til at blive en udfordring både i forhold til myndighederne, dårlige vaner og manglende evner til at klare de mest basale ting som at købe ind og få gjort rent. Hvordan kommer man videre, når man føler sig overvåget og hele tiden skal bevise, at man er "rigtig voksen"? og får man tilbudt den rigtige hjælp?

OM XENIA OG MATHIAS FAMILIE:

Xenia er den ældste af fire søskerne. Daniel er tre år yngre, Caroline er seks år yngre og Tasja, som har en anden far end de to andre, er 11 år yngre end Xenia.

Xenia er født i Nyborg på Fyn, hvor hun boede sammen sin mor Helle og sin far Thomas i sine første år. Helle har arbejdet med at gøre rent og som maler, men for det meste har hun levet af overførselsindkomster. Faren var murer, men udviklede et svært stofmisbrug og mistede med tiden kontakten med sine tre børn, i dag er han stoffri og Xenia har igen fået kontakt til ham, men de ses meget sjældent.

Xenia og hendes tre yngre søskerne har boet mange forskellige steder, men i Ishøj boede familien i en længere periode, da Xenia var barn og teenager. Både Xenia, Daniel og Caroline havde som børn hver sin aflastningsfamilie, som de som regel besøgte hver anden weekend og i ferierne. Tasjas far Claus har haft en stor betydning for alle børnene selv om forholdet til Helle ikke varede særlig længe. Når de ældre søskerne besøgte deres respektive aflastningsfamilier var Tasja sammen med sin far. Alle fire børnene har i lange perioder kaldt Claus for "far".

For snart seks år siden flyttede Helle igen til Fyn med Daniel, Caroline og Tasja. Daniel er i dag flyttet hjemmefra, Tasja bor stadigvæk hos sin mor og Caroline bor kun hjemme, når hun ikke bor på sin skole eller sammen med sin kæreste.

Xenia er i dag 24 år, hun har ikke set sin mor i snart seks års tid.

Mathias er vokset op i Bagsværd og Herlev. Han er i dag 25 år gammel. Hans forældre er skilt, faren var alkoholiker, da Mathias var barn, men er nu ædru og han arbejder i dag som parkeringsvagt. Mathias har en 8 år yngre bror, som han passede en hel del, da han selv var et lille barn. Mathias mor har haft store psykiske problemer og Mathias har i perioder taget afstand fra sine forældre, men han ser sin far en sjælden gang i dag og han er begyndt at se sin mor igen efter flere år uden kontakt.

INSTRUKTØREN TANKER:

AF Anders Gustafsson

I 2007 filmen lavede jeg filmen LILLE VOKSEN om Xenia, der dengang var 14 år. Xenia var den ældste af fire børn, som boede med deres enlige mor i Ishøj. Filmen skildrede Xenias frigørelsesproces fra den negative voksenrolle hun havde fået i sin familien og hvor svært det var for hende at blive en almindelig teenager, efter en opvækst, der var alt andet end normal.

I 2015 var Xenia flyttet sammen med sin kæreste Mathias og de ventede deres første barn. Xenia havde lyst til, at vi fortsatte med at filme. Det var oplagt at lave en opfølgning på den første film, nu hvor Xenia selv var blevet voksen og skulle være mor. Jeg ville i den nye film sætte mere fokus på den sociale arv, nu når en ny generation var på vej. Hvordan ville en pige som Xenia, med den opvækst hun har haft, klare et voksent liv med kæreste, hjem og barn?

Overgangen mellem barndom og livet som voksen, er en af de sværeste perioder i et menneskes liv. At blive forældre er også en kæmpe omstilling og udfordring for de fleste. RIGTIG VOKSEN handler om Xenias og Mathias' kamp for at klare disse to udfordringer på en gang. Når ens egen barndom har været præget af svigt fra de voksne, og når man aldrig selv har haft nogle gode voksne forbilleder, så bliver livet som "ung voksen" rigtig svært. Men selv om barndommen var svær, så har både Xenia og Mathias de samme drømme og ønsker som de fleste andre. De vil være lykkelige og drømmer om "villa, vovse og Volvo". De vil være gode forældre og give deres barn tryghed og kærlighed. De vil have en uddannelse, et arbejde og en god økonomi. De vil kort sagt have et godt liv. Men vejen dertil er ekstra hård og lang for de to med den bagage, de er udstyret med.

Jeg har altid været optaget af spørgsmålet om "den sociale arv"- om hvordan vi som individer kan bryde med den sammenhæng, vi er født ind i og vokset op med. Hvem bliver mønsterbryder? Hvad skal der til for at det lykkes? Og hvorfor lykkedes det ikke for flere i et land som Danmark, der har et af verdens bedste velfærdssamfund? Det var nogle af de spørgsmål, jeg gerne ville undersøge og sætte fokus på med filmen.

Jeg fulgte den lille familie i lidt mere end et års tid. Fra tiden lige inden de blev forældre frem til at Linus havde sin første fødselsdag. Tidligt fandt jeg ud af, hvor svært det var for Xenia og Mathias at tage imod den hjælp, der blev tilbudt dem, og hvor skeptiske de var over for de personer og institutioner, der faktisk prøvede at hjælpe dem. Xenia og Mathias gav udtryk for, at de følte sig overvåget af systemet og at der var misstillid til dem som forældre. De oplevede at de konstant blev spurgt om ikke de ville have hjælp til det ene og andet, og selvom de svarede nej tak, så blev myndighederne ved med at spørge. Det gjorde, at Mathias og Xenia mistede tilliden og selvom de måske på et tidspunkt selv følte, at de godt kunne bruge noget hjælp, så havde de ikke lyst til at række ud.

Jeg forstod også, hvor kompliceret livet som ung voksen/unge forældre er, når man mangler den familie og det netværk, som de fleste af os andre tager for givet. Det var tydeligt, at selvom Xenia og Mathias er bevidste om, hvor de kommer fra og begge har en stærk vilje til at gøre tingene anderledes, så er det stadigvæk meget svært at blive en mønsterbryder.

Med filmen RIGTIG VOKSEN ønsker jeg gøre publikum opmærksomme på, hvor forskellige forudsætninger vi mennesker har for at få et godt liv. Vi er ikke alle født med de samme muligheder. Derimod bliver vi født ind i et bestemt miljø og nogle sociale sammenhænge, der bliver vores bagage.

Danmark er stadigvæk et klassesamfund og det er for mange uhyre svært at bryde med det man kommer fra. Vi er fra start sat i en "kasse" og for at bryde ud af den kasse, skal unge par som Xenia og Mathias gøre

det ekstra godt. Derfor er det også vigtigt, at vi ikke dømmes de mennesker, som ikke lever 100 procent op til samfundets normer og vurderinger.

Til sidst vil jeg sige, at det hører med til historien om det unge par, at Mathias i dag er i behandling for en depression og har det meget bedre.

Synopsis på LILLE VOKSEN – Anders Gustafssons første film om Xenia:

Xenia elsker sine tre søskende og som storesøsteren i en familie med mor og fire børn har Xenia fået rollen som den "anden" forælder. Hun kæmper med at slå til i skolen og er meget optaget af at få familiens liv til at hænge sammen. Familien bor i Ishøj og det er svært at få pengene til at slå til. Xenia og hendes mor går med aviser for at tjene lidt ekstra penge til husholdningen og sommerferien. Da Xenia får muligheden for at komme på efterskole, indstiller hun sig på at forlade familien og de velkendte rammer i Ishøj til fordel for et år med nye udfordringer på Fyn. Det er en hård kamp, Xenia kaster sig ud i. For hvordan vil det gå med familien og hende selv, når hun er væk fra de søskende, hun er så tæt knyttet til? Hvordan vil det gå med veninder, drengene og det sociale teenageliv, som Xenia aldrig har været en del af? Vil det lykkes hende at frigøre sig fra livet med pligterne og blive en helt almindelig teenager? Filmen er en fortælling om en stærk pige, men også en påmindelse om, at Danmark er et samfund bestående af sociale forskelle, hvor ikke alle teenagere lever et problemfrit liv.

FAKTA:

Kommunal sundhedstjeneste i barnets første leve år:

Sundhedsplejersken er et kommunalt tilbud på anbefaling fra Sundhedsstyrelsen til alle familier med børn i 0-5 års alderen. Tilbuddet om sundhedsplejerskebesøg er lagt således, at sundhedsplejersken kan vurdere barnets sundhed, trivsel og udvikling. Gennem barnets første leveår må sundhedsplejersken være opmærksom på familiens psykiske velbefindende, tilknytningen, kvalitet heraf samt relationen mellem barnet og dens forældre eller primære omsorgspersoner.

Kilde: <https://www.sundhed.dk/borger/patienthaandbogen/boern/sygdomme/diverse/den-kommunale-sundhedstjeneste-i-barnets-foerste-leveaar/>

Forældrenes egen opvækst – risiko og beskyttelsesfaktorer

Studier af omsorg for børn viser, at børn, som vokser op med omsorgssvigt, har en betydelig risiko for, at udsætte deres egne børn for omsorgssvigt – af den enkelte årsag, at det, vi har givet videre til næste generation, ofte er det, vi selv har fået under opvæksten.

Det er sandsynligt, at forældres indre arbejdsmodeller (problematiske repræsentationer), som de har udviklet som følge af den omsorg de selv fik, bevidst eller ubevidst styrer deres adfærd og kvaliteten af tilknytningsforholdet mellem barn og forældre, i og med, at de er bestemmende for eller påvirker forældrenes tolkning af og reaktion på barnets behov.

Det at blive "tilstrækkelig gode" forældre forudsætter, at nogle elementære behov bliver tilfredsstillet tidligt i ens tilværelse. Det drejer sig om behov for kærlighed, omsorg, tryghed og kontinuitet, som tilsammen giver tryk tilknytning. Når disse behov ikke bliver tilfredsstillet eller kun delvist eller sporadisk tilfredsstillet, går personlighedsudviklingen på afgørende måder i stå eller fejlsføres.

Følgende viser risiko- og beskyttelsesfaktorer, der er forbundet med enten at videreføre, eller ikke at videreføre, egne erfaringer som omsorgssvigt til den næste generation:

Risikofaktor

- Forældre er ikke bevidste om deres egen mangelfulde eller skadelige opvækst eller benægter den eller de konsekvenser, denne omsorg kan have for dem. Forældrene ser derfor heller ikke behovet for at forsøge at bryde dette mønster, således at de undgår at have mange fælles træk tilfælles med egne forældre, når de skal give deres eget barn omsorg.

Beskyttelsesfaktorer

- Forældre, som er bevidste om, at de voksede op med mangelfuld eller skadelig omsorg, og som har bearbejdet dette og set, hvordan det kan have ført til sårbarhed over for at overføre denne omsorg til næste generation.
- Forældre med en evne til at forstå barnets behov (mentalisering), og som har høj sensitivitet i spil med barnet.

Selvom undersøgelser viser, at forældre der selv er vokset op med omsorgssvigt, har en betydelig risiko for, at udsætte deres egne børn for omsorgssvigt, formår mange, at give deres børn tilstrækkelig god omsorg.

Mentalisering er en forudsætning for, at man kan "læse" og forstå børns indre verden og deres mentale og følelsesmæssige tilstande, dvs. selve fundamentet for, at man kan yde god omsorg.

Kilde: 2014 <https://vidensportal.dk/temaer/Omsorgssvigt/risiko-og-beskyttelsesfaktorer>

Modstandskraft

På tværs af studierne er der solid dokumentation for, at børn og unges modstandskraft er af afgørende betydning for at fremme og fastholde psykisk velbefindende, trivsel, udvikling og læring hos børn og unge i udsatte familier. I studierne omtales barnets eller den unges modstandskraft ofte i form af resiliens, der overordnet kan defineres som barnets eller den unges tilpasningsevne og evne til at håndtere og tackle den udsatte situation, som forskellige sociale problemer i familien eller omgivelserne sætter vedkommende i..

Netværk

Netværk er en central beskyttelsesfaktor, som går igen i mange af de identificerede kerneproblematikker og har betydning for trivsel blandt børn og unge, der vokser op i udsatte familier. Et godt netværk virker som den sociale støtte, børn og unge fra udsatte familier ofte mangler i hjemmet og kan være med til at imødegå de følgevirkninger, der oftere følger, når man vokser op i et udsat hjem. Et godt netværk kan bestå af andre jævnaldrende, men det kan også bestå af en voksen uden for hjemmet, der kan fungere som en ekstra omsorgsperson. Netværk i sig selv er dog ikke en beskyttelsesfaktor. Der skal være tale om et positivt understøttende netværk, der kan sætte gode standarder og, som består af gode rollemodeller for børn og unge.

Kilde: 2016 <https://socialstyrelsen.dk/udgivelser/ny-udgivelse-kortlaegger-risiko-og-beskyttelsesfaktorer-for-born-og-unge-der-har-sociale-problemer-taet-inde-pa-livet>

Børn er mere modstandsdygtige end vi tror

Børn er langt mere modstandsdygtige, end vi går og tror, er Morten Ejrnæs budskab. Tidligere undersøgelser har vist, at børn af forældre med sociale problemer som psykisk sygdom, stofmisbrug eller kriminalitet har væsentligt større risiko for selv at få sociale problemer end børn af 'normale' forældre. Nu har Morten Ejrnæs sammen med kollegerne Gorm Gabrielsen og Per Nørring kigget nærmere på tallene, men i stedet for at fokusere på den øgede risiko, den såkaldte overhyppighed, har de set på, hvor mange børn der reelt arver deres forældres problemer. Og det rokker ved billedet af den sociale arv.

»Det viser sig, at andelen af unge, der får alvorlige problemer, er fire procent, når ingen af forældrene har alvorlige problemer, og den stiger til otte procent, når en af forældrene er registreret for et alvorligt problem. Det vil sige, at 92 procent af de unge fra de belastede hjem ikke får et af de alvorlige problemer. Samtidig har 70 procent af de problemramte unge forældre uden problemer. Langt de fleste unge med problemer kommer altså fra hjem, hvor forældrene ikke er registreret for problemer,« siger Morten Ejrnæs.

Kilde:

<http://edu.au.dk/fileadmin/www.dpu.dk/aktuelt/magasinetasterisk/udenforhierarki/nr22april2005/050406115523-amp-type-doc.pdf>

Rikke Ludvigsen, selvstændig socialrådgiver og konsulent, udtaler:

"Det er vigtigt, at vi ikke bare sætter lighedstegn mellem børns opvækst og deres eget forældreskab. Fx. selvom Xenia i filmen gør ting som er bekymrende i forhold til omsorgen for Linus, formår hun også at gøre noget andet og bedre end sin egen mor, fordi hun er fast besluttet på at skabe en bedre opvækst for sit eget barn. Vi skal være opmærksomme på, hvordan deres sårbarhed fra deres barndom kommer til udtryk i deres eget forældreskab og hjælpe dem med det. Xenia har også nogle kompetencer fra sin barndom, det er ikke kun sårbarhed, og det er det vi som system skal understøtte."

Færre bryder den sociale arv i Danmark

Siden 2001 er andelen af unge med ufaglærte forældre, der bryder den sociale arv, faldet 5 procentpoint fra 59 procent til 54 procent.

Næsten hver anden 25-årig med ufaglærte forældre har ikke nogen uddannelse udover grundskoleniveau.

Andelen af unge uden uddannelse er omtrent halvt så stor blandt unge med faglærte forældre, som blandt unge med ufaglærte forældre.

Kilde: 2014 <https://www.ae.dk/analyser/faerre-bryder-den-sociale-arv-i-danmark>

Tilbud til voksne omsorgssvgtede børn, når de selv bliver forældre

Foranstaltningerne nedenfor hører under serviceloven, som alle kommuner i landet er underlagt. Det er dog op til den enkelte kommune at tilrettelægge mere konkrete tilbud i overensstemmelse med rammerne for fx 'Praktisk Pædagogisk Støtte' eller 'Familiebehandling' givet i serviceloven. Det vil sige, at tilbuddene der formes og udbydes under disse foranstaltninger varierer fra kommune til kommune.

Foranstaltninger for udsatte børnefamilier i Danmark:

'Praktisk Pædagogisk Støtte' og 'Familiebehandling' er de to familiebevarende foranstaltninger, som udsatte børnefamilier i Danmark oftest visiteres til. Formålet med foranstaltningerne er at bevare familien samlet og undgå, at barnet skal anbringes.

Praktisk pædagogisk støtte:

Servicelovens vejledning om 'Praktisk Pædagogisk Støtte' (§ 52, stk. 3, nr. 2):

Denne foranstaltning tager primært sigte på forskellige former for støtte i hjemmet ("hjemme- hos"-ordninger) med det formål at sørge for, at familien holdes samlet. Det omfatter bl.a., at familien gøres i stand til at tage vare på barnet eller den unge.

Opgaverne er mangeartede, idet det er den enkelte families behov, der bestemmer, hvordan opgaverne løses. En støtte til familien kan fx bestå i at hjælpe familien med at strukturere hverdagen. Det kan fx dreje sig om, at forældrene hjælpes til at sikre, at børnene kommer i skole eller daginstitution hver dag, eller at forældrene hjælpes til en bedre kontakt eller relation til børnene. Støtten kan derfor være af såvel pædagogisk karakter som af praktisk art, eller hvad der i øvrigt måtte være behov for. [...]

Det fremgår af servicelovens vejledning, at hensigten med servicelovens foranstaltninger er at sammensætte det bedst mulige tilbud til den enkelte familie ud fra dennes særlige problemstillinger.

Familiebehandling:

Servicelovens vejledning om 'Familiebehandling' (§ 52, stk. 3, nr. 3).

Formålet med familiebehandlingen er at give familien mere hensigtsmæssige samspilsformer og indbyrdes relationer. Midlerne vil være forskellige, men kan fx bestå i udførelse af praktiske dagligdags opgaver, lege og spil, suppleret med familie- og gruppesamtaler og individuel støtte.

Behandlingsarbejdet tilrettelægges med udgangspunkt i den enkelte families problemer og ressourcer. [...] Behandling af barnets eller den unges problemer kan ligeledes foregå på flere forskellige måder og efter forskellige behandlingsmetoder.

Behandling af barnets eller den unges problemer efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 3 kan i varierende omfang involvere familien, og der er derfor en glidende overgang mellem 'Familiebehandling' og behandling af barnets eller den unges problemer alene.

Der er mange gange overlap mellem 'Praktisk Pædagogisk Støtte' og 'Familiebehandling'

Kilde: 2012 https://pure.sfi.dk/ws/files/226753/1234_Stoette_til_udsatte_boernefamilier_1_.pdf

Indsatser

Røde Kors - Frivillig indsats med fokus på en bedre hverdag!

En families trivsel og forældrenes tilknytning til arbejdsmarkedet er en væsentlig forudsætning for at bryde med den negative sociale arv blandt børn og unge. Med støtte fra Den A.P. Møllerske Støttefond starter Røde Kors nu et nyt projekt, der skal nå 4.000 udsatte forældre og børn.

"Vi kalder det "Familien i fokus". Ultimativt handler det om at bryde den negative sociale arv for børn i udsatte familier. Det gør vi ved at sætte ind med omfattende frivillig støtte, der skal hjælpe familierne med at få en bedre hverdag, invitere dem med i sociale netværk, og ikke mindst bringe forældrene tættere på uddannelse og arbejdsmarked", siger generalsekretær Anders Ladekarl, Røde Kors."

<https://www.rodekors.dk/nyheder/roede-kors-vil-vaere-med-til-at-bryde-den-negative-sociale-arv-hos-boern-og-unge>

KORTE BIOGRAFIER:

Instruktør, Anders Gustafsson

Anders Gustafsson er født i Stockholm og er uddannet fiktionsinstruktør fra Den Danske Filmskole 1993–1997. Anders laver både fiktions- og dokumentarfilm og har blandt andet instrueret en lang række børne- og ungdomsfilm. Flere af hans film har modtaget priser både i Danmark og i udlandet. Hans film *Bagland* og *Lille Voksen* modtog en ROBERT for henholdsvis bedste børne- og ungdomsfilm og bedste korte dokumentarfilm. Udvalgte titler: *Fodbold drengen* (2000), *Bagland* (2003), *Lille Voksen* (2008), *Drengen der ville i krig* (2009), *Succesjægerne* (2011), *Lukas & The Aspies* (2015).

Producer, Helle Faber

Helle Faber er uddannet journalist fra Den Danske Journalisthøjskole i 1991 og har siden da produceret en lang række prisvindende dokumentarfilm til både danske og udenlandske tv-stationer og festivaler. Udvalgte titler: *Mon de kommer om natten?* (2017), *Dem vi var* (2016) *Motley's Law* (2015), *Krigerne fra Nord* (2014), *Blodets Bånd* (2013), *Putins Kys* (2011), *Vores lykkes fjender* (2006). Helle er direktør og enejer af produktionsselskabet made in copenhagen, som hun grundlagde i 2010.

Om made in copenhagen:

made in copenhagen producerer komplekse historier fra den virkelige verden til det danske og internationale publikum. Firmaets primære fokus er film, som beskriver en virkelighed, der ikke er sort-hvid, men fuld af nuancer. Med andre ord, søger filmene at tage publikum med ind bag ved nyhedsstrømmen og gennem stærke karakterer berøre publikum og skabe debat. I løbet af de sidste fem år er selskabet blevet et af de mest betydningsfulde dokumentarfilmsselskaber i Danmark, med prisvindende titler som *Dem vi Var*, *Motley's Law*, *Krigerne fra Nord*, *Putins Kys* og *Lyssky Chokolade*. www.madeincopenhagen.dk

PRODUCERET MED STØTTE AF:

Det Danske Filminstitut ved konsulent Ulla Hæstrup og TV2 ved redaktør Nikolaj Dauberg.